

Una eina que es pot millorar

A bans de començar, tres consideracions prèvies, per a evitar malentesos i perquè, com ja s'ha vist des del primer moment en què el govern Mas va anunciar ajustos a la CCMA, hi ha entorns que pretenen presentar aquest debat com una guerra entre defensors patriòtics i miserables enemics de TV3. Per part meua, doncs, vull deixar clar que: a) sempre he vist imprescindible el paper de la televisió pública del país; b) mantinc que Televisió de Catalunya ofereix, en general, una programació de qualitat; c) sostinc que la creació d'una ràdio i una televisió públiques és un dels gran èxits de la llarga etapa de Pujol.

Dit això, i com que aquest país és molt petit, si vós, amic lector, creieu que tot això que us diré en aquest paper no té cap interès perquè respon automàticament al fet que sóc columnista de *La Vanguardia* i col·laborador de RAC1 i 8tv (empreses del Grup Godó), us prego que deixeu de llegir. Cadascú és lliure de fer confiança a qui vulgui. Si la meua condició d'assalariat del grup català de comunicació més important em fa sospitosos per a comentar aquesta qüestió, deu ser igualment sospitosos de fer costat a les posicions de Mònica Terribas i ser, a la vegada, propietari o soci d'alguna de les productores que subministren programes a la casa. O tots moros o tots cristians. Val a dir que fa anys que escric a EL TEMPS i mai ningú no m'ha acusat de reflexionar sobre València al dictat d'Eliseu Climent.

Es pot parlar del model de gestió i de personal de TVC? Segons que sembla, hi ha sectors que consideren que TV3 és una peça sagrada sobre la qual els ciutadans –que la paguem– no podem dir-ne sinó lloances. TV3 fa una feina fonamental, ja ho he dit abans, però això no significa que aquesta eina no pugui ser més eficient, més rendible, més sostenible i, en definitiva, més útil al país. Per què el govern no pot plantejar-se un ajust econòmic de TVC en el marc d'unes mesures que afecten tota l'administració? És fals que redimensionar la despesa de TV3 o suprimir-ne algun canal sigui igual a matar el projecte. Caldrà veure què es toca i com.

Francesc-Marc Álvaro

Periodista

TV3, amb 2.300 treballadors, fa una feina que unes altres cadenes amb un àmbit territorial més gran fan amb menys professionals, i dedica el 32% del pressupost a pagar les nòmines, cosa difícil d'entendre si es té en compte que la majoria de programes de la casa són realitzats per productores externes, amb l'argument que el cost/hora dels equips interns sempre és més car que el dels de fora. TVE, per exemple, dedica només un 24% del pressupost a personal i la BBC, que tothom esmenta, un 29%.

Per què no podem debatre sobre tot això? Per què no podem discutir també sobre si TV3 ha de transmetre la fórmula 1? Per què no poden ser més transparents les contractacions, ara que tothom

“Per què no podem discutir també si TV3 ha de transmetre la fórmula 1? Per què no es pot demanar més transparència en les contractacions, ara que n'exigim als polítics?”

exigeix transparència als polítics? Per què la CCMA té 25 persones en càrrecs directius que cobren més que un secretari general del govern, sense comptar els membres del seu consell d'administració? Per què es mantenen els anomenats *sous núvol*, que consisteixen a pagar al treballador de la casa un plus salarial per direcció o responsabilitat especial quan aquestes ja s'han acabat? Per què no es pot admetre que els treballadors de TV3 tenen un seguit de privilegis introbables avui en unes altres empreses públiques i privades i que tot plegat encareix la

màquina? És cert que la plantilla va acceptar recentment una baixada del 5% dels sous, però el problema de fons de TVC és més enllà i més ençà de la crisi. Això ho saben els directius, els treballadors i els governants democràtics que han de prendre decisions. Hi ha coses que no tenen defensa possible des del punt de vista racional. Per exemple: el 2010, quan la crisi ja era un fet, la nòmina de personal va créixer de més de 3,6 milions d'euros, mentre també creixien els encàrrecs a productores privades.

L'any passat, les arques públiques van aportar a la CCMA 350 milions d'euros i enguany n'hi aporten 300. No són pas xifres menors. Amb 300 milions es poden fer bons mitjans de comunicació, òbviament. Però cal gestionar millor i reformar amb coratge, per a jugar amb més agilitat i força en un mercat com més va més divers. Com a catalanista, com a ciutadà i com a periodista, vull llarga i gloriosa vida a TV3 i vull també que els seus gestors sàpiguen aprofitar al màxim cadascun dels nostres cèntims. Ni més ni menys.

